

άνιδεος ἐπίθ. σύνηθ. *άνιδεος* Λυκ. (Λιβύσσ.) Σάμ.
Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ οὐσ. *ἰδέα*.

1) Ὁ μὴ ἔχων ιδέαν, γνῶσιν περὶ τινος, ὁ μὴ γνω-
ρίζων τι σύνηθ. : *Αὐτὸς εἶναι ὅλως διόλου άνίδεος σύνηθ.*
**Ηταν άνίδεος τῆς κλεψιάς ποῦ τοῦ γινόταν Λεξ. Δημοτρ.*
|| Παροιμ. *Ὁ στραβὸς κι ὁ άνίδεος εἶν' ἓνα πράμα* Πελοπν.
(Πάτρ.) Συνών. *ἀνήξερος* 1. 2) Ὁ ἄπειρος τοῦ κόσμου,
ἀνύποπτος Χίος κ. ἀ. — *ΑΔρίβας ἐν Ἀνθολ. Η' Αποστολίδ.*
81 : *Ἡ καρούλλα άνίδεη ἔκατσεν κοντά της Χίος* || Ποίημ.

*Νά 'μαι σὰν ἡχος πλάι σου, σὰ φῶς μέσ' 'ς τὴν ἐσπέρα,
ἓνα παιδί άνίδεο ποῦ παίζει μὲ τὸ χῶμα*
ΑΔρίβας ἐνθ' ἄν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀνήξερος 1 β.

***άνιδρα** ἐπίρρ. *άνιδρα* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **άνιδρος* < ἀρχ. *άνίδρος*.
Χωρὶς νὰ ἰδρώσῃ τις, ἀκόπως : **Ακοπα κι άνιδρα παίρ-
νεις σὺν διακόσιες δραχμὲς καὶ κακοφάνηκέ σου κιόλας :*

άνιδρωτος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ.) — *ΜΜαλακάς. ἐν*
Ἀνθολογ. Η' Αποστολίδ. 215 *άνεδρουντε* Τσακων.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνιδρωτος*.
1) Ὁ μὴ ἰδρώσας ἢ ὁ μὴ ἰδρώνων ἐνθ' ἄν. : *Άνιδρω-
τοι 'λοτόμοι ΜΜαλακάς. ἐνθ' ἄν.* 2) Ὁ μὴ ὑποστὰς
κόπους ἐν τῷ βίῳ του Τσακων. 3) Νωθρός, ὀκνηρός
Τσακων. Συνών. *τεμπέλης*.

άνιδωτος ἐπίθ. ΓΒλαχογιάνν. Γῦροι ἀνέμ. 66
Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ιδωτός* < *εἶδα*.
Ὁ μὴ βλεπόμενος : **Ηρθε ἡ ἀνεμοσσημὴ μὲ τοῦμπανα
καὶ γκαίδες κ' ἔστησε χορὸ μ' άνίδωτες νεράιδες.*

άνιερος ἐπίθ. Πελοπν. (Μάν.) κ. ἀ.
Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνιερος*.
Ὁ μὴ ἔχων ἱερὸν οὐδὲ ὄσιον, βέβηλος ἐνθ' ἄν. :
Παππᾶς άνιερος Μάν.

άνικανος ἐπίθ. λόγ. κοιν. *άνικανους* βόρ. ἰδιώμ.
Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *άνικανος*.

1) Ὁ μὴ ἔχων τὴν ἱκανότητα, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ
κάμῃ τι, ἀνεπιτήδειος πρὸς ἐργασίαν : *Άνικανος ἄνθρωπος.*
**Ηδεῖνα εἶναι άνικανη γυναῖκα καὶ δὲ μπορεῖ νὰ ζήσει. Κορίτσι*
-παιδί άνικανο. 2) Ὁ πάσχων ἀπὸ φυσικὴν ἀνικανότητα
εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν συζυγικῶν καθηκόντων.

άνικητος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. *άνικετος* Πόντ. (Τραπ.)
Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνικητος*.
Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ νικηθῇ, ἀήττητος : Ποίημ.
**Εσύ 'σαι ἀλάθευτη θεὰ κι άνικητη παρθένα,
ἐσὺ καὶ δὲ γεννήθηκες ἀπὸ κοιλὰ μητέρας*
ΚΠαλαμ. Ὑμν. Ἀθην. 41.

άνισα ἐπίρρ. Πόντ. (Χαλδ.) — *Λεξ. Δεξ. Ἐλευθερουδ.*
Δημητρ.
Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άνισος*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.
Κατὰ τρόπον ἄνισον, ἀνίσως ἐνθ' ἄν. : **Εμοίρᾶσεν τὸ
φρεῖν άνισα Χαλδ.*

άνισαχτος ἐπίθ. Πόντ. (Οἶν.) *άνισαχος* Πόντ. (Κε-
ρασ. Ὁφ. Τραπ.) *άνισαος* Πόντ. (Σάντ.)
Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ισαχτός* < *ισάζω*,
δι' ὃ ἰδ. *σιάζω*.

1) Ὁ μὴ εὐθύς ἢ ὀμαλός, ἀνώμαλος, ἐπὶ πραγμάτων
ἐνθ' ἄν. : *Άνισαχος δρόμος. Άνισαχον ῥάμμα (νῆμα) Κερασ.*
Χαοῦ τὸ ξύλο άνισαχο ἐν' (χαοῦ = τοῦτο) Ὁφ. Τὸ στρῶμα
άνισαχον ἐν' Τραπ. Συνών. άνίσωτος. 2) Ὁ μὴ διευ-
θετῶν τὴν ἐνδυμασίαν αὐτοῦ, ἀτημέλητος ἐνθ' ἄν. : **Ανί-
σαχος ἄνθρωπος εἶσαι Τραπ. Συνών. ἀσυνόρθωτος.*

άνισόρροπος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *άνισσόρροπος*.

Ὁ παρουσιάζων ἐλαττωματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ψυχι-
κῶν δυνάμεων, ὁ μὴ ἔχων λογικὸν εἰρμόν τῶν σκέψεων :
**Ανισόρροπος ἄνθρωπος. Άνισόρροπη γυναῖκα.*

άνισος ἐπίθ. λόγ. πολλαχ. καὶ δημῶδ. Πόντ. (Τραπ.
Χαλδ. κ. ἀ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνισος*.

1) Ὁ μὴ ἴσος πρὸς ἄλλον, διάφορος Πόντ. (Χαλδ.) :
Δύο κομμάτια παντί' άνισα. 2) Ὁ ἔχων ἀνώμαλον τὴν
ἐπιφάνειαν λόγ. πολλαχ. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) :
**Ανισος δρόμος πολλαχ. Τὸ χῶμαν άνισον ἐν' Τραπ.*

***άνισσάριστος** ἐπίθ. *αισσάριστος* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ισσαριστός*
< *ισσάρω* < Ἰταλ. *issare*.

Ὁ μήπω ἀναρτηθεὶς, ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων :
**Αισσάριστος εἶν' ἀκόμα ὁ χοῖρος μας.*

άνιστόρημα τό, ἀμάρτ. *ἀναστόρεμαν* Πόντ. (Κερασ.
Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *άνιστορῶ*, παρ' ὃ καὶ *ἀναστορῶ*.
Ἀναπόλησις γεγονότων τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

άνιστόρητος ἐπίθ. Κάλυμν. — *ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 33*
— *Λεξ. Δεξ. Ἐλευθερουδ. Δημοτρ. ἀνεστόρητος* Θήρ.
Κάλυμν. *ἀνεστόρετος* Θήρ. *άνιστόριστος* ΚΠαλαμ. *Τρι-
σεύγ. 49 καὶ Πολιτ. μοναξ. 94.*

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνιστόρητος*. Ὁ τύπ. *άνιστόριστος*
ἐκ τοῦ *άνιστορίζω* παρὰ τὸ *άνιστορῶ*.

1) Ἀνεκδιήγητος Θήρ. — *ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' ἄν. ΚΠα-
λαμ. ἐνθ' ἄν.* — *Λεξ. Δεξ. Ἐλευθερουδ. Δημοτρ. : Άνιστό-
ρητος καημός Λεξ. Δημοτρ. Άνιστόρητα παθήματα αὐτόθ.*
Πλούτη άνιστόρητα καὶ ἀφάνταστα ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' ἄν.
Λαχτάρες άνιστόριστες ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 49 — Ποίημ.

**Εσὺ μὲ τ' άνιστόρητα τὰ κάλλη*

ποῦ εἶσαι ὅλη προσευχὴ κι ὅλη ἓνας νοῦς

ΚΠαλαμ. Πολιτ. μοναξ. 94. 11) Ὁ μὴ τυχὼν μερίμνης
Κάλυμν. : **Ηφῆκα don ἀνεστόρητο. Κάουσαν τὰ ζὰ ἀνεστόρητα*
οὐλὴ δὴν ἡμέρα. Συνών. ἀλάτρευτος 1. 111) Ἀμόρ-
φωτος, ἀγροῖκος Κάλυμν. β) Βλάξ, μωρὸς Κάλυμν.
Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀνάποδος* Α 5 δ.

***άνιστορίδι** τό, *ἀνεστορίδι* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *άνιστορῶ* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ἰδι.

Ἐνθύμιον : *Μὰ εἶδ' ἀνεστορίδι 'ναι πάλι τοῦτονά :*

άνιστορῶ Δαρδαν. Θήρ. Ἰκαρ. Νάξ. Πελοπν. (Ὀλυμπ.)
Πόντ. (Κερασ. κ. ἀ.) Χίος (Καρδάμ.) — *Γ' Επαχτίτ. ἐν Προπυλ.*
1,229 ΓΒλαχογιάνν. Γῦροι ἀνέμ. 84 ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 35
ΜΠαπανικολ. ἐν Ἀνθολ. Η' Αποστολίδ. 380 — Λεξ. Μπριγκ.
Ἐλευθερουδ. Βλαστ. Δημοτρ. ἀν'στορῶ Πάρ. (Λεῦκ.)
ἀν'στορῶ Θράκ. (Αἶν.) Λέσβ. άνιστουράου Ἡπ. (Χουλιαρ.)
*ἀναστορῶ Ἡπ. Κάμπ. Δ.Κρήτ. Πόντ. ('Αμισ. Κερασ. Κο-
τύωρ. Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) ἀναστουράου Ἡπ.*
(Ζαγόρ. Ζίτσ.) ἀνεστορῶ Ἀμοργ. Ἀστυπ. Θήρ. Κάλυμν.
*Κίμωλ. Α.Κρήτ. Κύθν. Μῆλ. Νάξ. (*Ανω Ποταμ. Ἀπύ-
ρανθ. Καλόξ. Φιλότ.) Νίσυρ. Σέριφ. άνιστουρῶ Λέσβ.*
*Σάμ. ἀνεστερῶ Νίσυρ. άνιστορίζω ΣΣκίτη Νύχτ. πρω-
τομαγ. 52 ἀναστορίζω Δ.Κρήτ. ἀνεστορίζω Κρήτ. (Βιάνν.*
κ. ἀ.) 'νιστορῶ Ρόδ. 'ναστορῶ Κῶς Ρόδ. Σύμ. 'νεστορῶ
Κάλυμν. Κῶς Νίσυρ. Ρόδ. Σάμ. Τῆλ. 'νεστορίζω Νίσυρ.
Ρόδ. Μέσ. άνιστοροῦμαι Κάμπ. Κάσ. Κρήτ. Κύθηρ. Χίος
ἀναστοροῦμαι Ἀντικύθ. Ἀστυπ. ἀναστοροῦμαι Κρήτ.

